

СУЧАСНИЙ СТАН ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Для України є досить актуальною проблема активізації інноваційної діяльності. Практична реалізація стратегії інноваційного розвитку економіки потребує насамперед підвищення інноваційної активності на всіх рівнях: держава – галузь – регіон – підприємство. Однак, у підприємств на сьогодні немає відповідних економічних умов для впровадження нововведень.

Мета дослідження – це сучасний стан інноваційної діяльності на території України.

Інноваційна політика України регулюється Міністерством промислової політики і відповідним Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності». У світовій практиці інноваційна політика також знаходиться під контролем уряду, що обумовлює її стрімкий економічний розвиток. Прикладом можуть служити Японія, Німеччина і низка інших країн з високими соціально-економічними стандартами які багато в чому є результатом ефективної інноваційної політики.

Інноваційна діяльність безпосередньо пов'язана з управлінням змінами, що викликані переходом до ринку, кризою в різних галузях виробництва і корпораціях, а також зростанням виробництв, що швидко розвиваються.

Стан інноваційної діяльності в економіці України протягом останніх років більшістю науковців визначається як кризовий і такий, що не відповідає сучасній стратегії розвитку країни. Він має сталу тенденцію до зниження. Це підтверджується щорічним зменшенням кількості та питомої ваги підприємств, що впроваджували інновації в усіх галузях промисловості. У 2006 р. інновації здійснювали тільки 958 підприємств. Їх питома вага у загальній кількості таких підприємств

становила менше 10% при тому, що в середині 1990-х рр. була на рівні 18-20%. У той же час частка інноваційно-активних підприємств у країнах з інноваційним типом економіки складає 30-70%. Тобто нині Україні бракує управління технологічним розвитком та інноваційним процесом. Це, як зазначає Мусіна Л., мабуть, найбільша вада української економіки [1, с. 6].

Важливим чинником негативного впливу на розвиток інноваційних процесів є кризовий стан науки в країні, бо незадовільний рівень її фінансування не тільки знижує ефективність, а й ставить під загрозу саме існування науки. Спроба залучити серйозні інвестиції в інноваційні проекти ускладнюється практичною неможливістю отримання фінансування в централізованих інноваційних фондах, високим рівнем відсоткових ставок кредитів у комерційних банках тощо. З офіційно передбачених Державним бюджетом України обсягів фінансування на науку в розмірі 1% у 2009 році виділено фактично 0,47%.

На жаль, досягнення України у сфері інноваційної діяльності ще незначні. Лише близько 12% вітчизняних підприємств скористалися інноваційними розробками. У 2005 році таких було 7%. Найактивніша інноваційна діяльність велася в машинобудуванні. До цієї роботи там залучилося 32% підприємств. За даними Державного комітету статистики України в 2012 році лише 10% підприємств впроваджували у виробництво інновації проти 11% 2008 року і 14% 2002 року. Але з кожним роком тенденція розвитку цієї сфери діяльності на Україні залишає бажати кращого.

Список літератури: 1. Курс на інноваційну модель економіки // Урядовий кур'єр. – 2004. – 11 березня. – с. 6. 2. Новиков Д.А., Иващенко А.А. Модели и методы организационного управления инновационным развитием фирмы. – М.: Ком.Книга, 2006. – 332 с. 3. Родченко В.В., Международный менеджмент Учебное пособие. – 2-е изд., стереотип. – К.: МАУП, 2002. – 240 с.